

Petri his. Folio cxiii.

de copulato extremo.

Quod valet argumentū a toto copulato ad alterā eius prēm
Rūdet q̄ formaliter nō valet. sed tm̄ materialiter. qz qñqz
valet z quandoqz non valet. **E**xemplum primū. vt bene sequit̄
tur. sortes z plato currunt. ḡ sortes currit. **E**xemplū scđi. vt nō valet. sor
tes z plato trahunt nauē. ḡ sortes trahit nauē. **E**t rō diuerſitatis est. qz
duplices sunt actus q̄ zueniūt alicui copulato qđam conueniunt eis cō
iunctim fm̄ q̄ coniuicta sunt. vt tractio nauis cōuenit aliquibus copu
latis fm̄ q̄ copulata sunt. z in illis nō tenet regula. qz sic non potest ille a
ctus vni copulatozū seorsum conuenire. **A**lij autē sunt qui zueniūt alijs
quibus non solum vt copulata sunt. sed etiam seorsum z diuisim. z sic
curfus zuenit aliquibus z in talibz valet regula. qz tūc potest talis act⁹
cuiuslibet copulatozū seorsum attribui

Decima nona regula est. arguendo a tota disiunctiua cū
opposito vni⁹ partis ad alteram eius partem non destructā
est bona p̄na z formalis. **E**xemplum. bñ sequitur. sortes cur
rit vel plato disputat. sed sortes non currit ḡ plato disputat.

Sciendum q̄ regula intelligit̄ de opposito contradicto
rio z non contrario vel subalterno vel subcontrario

Hic p̄r ponit decimā nonā regulā. q̄ talis ē arguē⁹ a tota disiunctiua
cū opposito. i. destructōe vni⁹ p̄r ad alterā ei⁹ p̄r nō destructā est bona
p̄na. vt sortes currit vt plato disputat. s; plato nō disputat. ḡ sortes cur
rit. **R**ō regule ē. qz ad p̄ritatē disiunctiue sufficit z requirit̄ vnā p̄r eē verā. s; ḡ
disiunctiua fuerit p̄a. z vna p̄r ei⁹ d̄struat̄ tūc alia necēario potit̄ p̄a. **E**xē
vt q̄ illa hō est asin⁹ est p̄a. iō bñ sequit̄ hō nō est asin⁹. ḡ hō est animal

Si totū nihil aliud ē q̄ sic p̄r. s; si vna p̄r disiunctiue sit tm̄ p̄a tot⁹
ra disiunctiua nō poterit eē p̄a. **O**dm q̄ totū capit̄ dupl̄r. vno⁹ ca
thegorematicē. z sic v; tm̄ sic integrū siue p̄fectū. z sic tota disiū
ctiua p̄ificat a p̄ritate vni⁹ p̄r. **A**lio⁹ totū accipit̄ syncategorematicē. vt
v; tm̄ sic q̄libet p̄r. z sic nō p̄ificat tota disiunctiua ex p̄ritate vni⁹ p̄r.

Arguit̄. nō sequit̄. hō ē asinus vel hō ē leo. s; nullus hō ē asin⁹. ḡ hō ē
leo. **O**dm q̄ arguēdo p̄ regulā d; argui a disiunctiua p̄a. qz tūc necē est ad
min⁹ vnā p̄r eē verā. **S**i autē sit tota falsa nō o; p̄ns eē verū. **E**t licet in
p̄a disiunctiua vtracq; p̄r possit eē p̄a. tm̄ hoc nō est ita p̄r. qz tūc p̄iunctio
disiunctiua amittit̄ p̄ritatē naturam p̄iunctionis disiunctiue. **N**am natu
ra p̄iunctionis disiunctiue est disiūgere respectu tereij ea q̄ p̄iungit̄ inter se
qñ igit̄ ambe p̄r s; p̄r. tūc ea q̄ p̄iungit̄ inter se z in ordine ad terciū
coniungit̄. quod est officium coniunctionis copulatiue

Si nō sequit̄ p̄ regulā in disiunctiua p̄a. vt hō ē asin⁹ vel hō est alb⁹. sed
hō nō ē alb⁹. ḡ hō ē asin⁹. **O**dm q̄ regula tenet qñ arguit̄ ab op
posito p̄r dicto. i. p̄rio vel p̄dicto:io. q̄ p̄r oēs destruit̄ se. mō hic argui
tur ab opposito subcontrario. que nō destruit̄ se sed stant simul in p̄ritate.
Et ḡ bñ sequit̄ sic arguēdo. hō est asin⁹ vel hō est alb⁹. sed nullus hō est al
bus. ḡ homo est asinus. sed tūc sicut̄ antecedens est falsum. ita z p̄ns.